

Can birliği el birliği emekçi halk için yani; sosyalizm için

SÖMÜRÜCÜYE

YUMRUK

OLAĞAN ÜSTÜ KONGRE ÖZEL SAYISI

Sahibi
Hüsamettin Güven

Yazı İşleri Müdürü
A. Hamdi Diniler

Dizildiği ve Basıldığı yer Bingöl Matbaası

25 Aralık 1968

S O S Y A L İ S T L E R

İŞ BAŞINA

Aybar ve grubunun tarih içindeki görevleri bitmiştir

Olağanüstü 3. Büyük kongre ne getirmeli

Lafı uzatmadan hemen cevap bulmak zorunda olduğumuz soru bugün budur.

Kongre bilimsel sosyalizmi benimsemiş bir bir yönetici kadro getirmelidir. Daha kısası sosyalizmi oportünistçe saptıran bugünkü yönetici kadroyu götürmelidir.

Bütün delegeler ve üyeler bu kongrenin partinin karakterini tayin edecek bir kongre olduğunu düşünmek ve ona göre bütünleşmek zorundadırlar.

Sosyalizm, ne olyete yenirse o tadı veren mus misali keyfi, kişisel yorumlara açık değildir, bilimselliği buna engeldir.

Teşkilâtlanma, eğitim, parti içi demokrasi gibi son derece önemli ve ortak problemimiz olan meseleler; sosyalizmin bilimselliğine gölge düşürmiyecek bir kadronun becerebileceği Devamı 3 de

S. Yumruk

Hepimizin bildiği gibi son büyük kongre parti içinde başlıyan çalkantılara çözüm getirememiş, son verememiştir.

Kongrede seçimleri M. Ali Aybar ve arkadaşları kazanmışlardır.

Aybar ve arkadaşlarının hazırlıkları tavsiye listesinin işçi kesiminde (kongredeki tenkitler hiçe sayılarak) gene bürokrat sendika ağaları yer almıştır. İşçi olmayan kesimde ise Aybarın her dediğinde keramet bulan kişilere yer verildiği görülmüştür.

Bilimsel sosyalizm adına Aybara karşı çıkan ve böylece de tabanın sesine tercüman olan eski yöneticilerden bir kısmı ve kongrede gerçekçi tenkitler yapan üyeler bu listenin elbetteki dışında bırakılmışlardır.

Bu görüşle hazırlanan tavsiye listenin burjuva partilerine yaraşır bir kulis faaliyeti ile kazanması sonucu başa geçen yönetici kadro zayıf ve yeteneksiz bir kadro olmuştur. Neticede merkez yürütme kurulunda işçi olmayan kesimden gelenlerin kiçbiri çok ağır bir görev olan genel sekreterliği kabul edememiştir. Sorumluluktan ve sosyalist bilinçten yoksun olduklarını daha önceki kurullarda ispat etmiş sendikacılar yine aynı vurdumduymazlıkla parti yönetimini ele almışlardır. Partiyi sosyalizmin gerekliliğine uygun idare etmenin sorumluluğu olmayınca, her hangi bir parti gibi sırf oy peşinde bir kuruluş olma durumu ortaya çıkmış; işlerin yönetimi ve teşkilâtın mesele-

Devamı 3 de

Neyin Kavgası Yapılıyor?

Şaban Erik

Türkiye İşçi Partisinde neyin kavgası yapılıyor bunu çok iyi bilmek zorundayız. Çünkü olanı biteni anlamamız, meseleyi karışan arkadaşlar üzerinde sağlam bir fikre varmamız, dolayısıyle partili olarak payımıza düşen görevi yapmamız, giderek partimizin geleceğini kurtarmamız buna bağlıdır. Unutmayalımki, partimizin geleceği Türk halkının geleceği ile sıkı sıkıya bağlıdır. Bu yüzden üzerimize düşen sorumluluk dağlar kadar büyüktür.

Meseleyi hiç bulandırmadan olanca açıklığı ile ortaya koymak gereklidir. Bu hem olayın kolayca anlaşılması için şarttır ve hemde karşı unsurların birtakım yalanlar tüttürmemesi için şarttır. Şimdi buna

(Devamı 3 ncü sahifede)

TİP ve Sosyalizm

SADUN AREN

Bilindiği gibi, sosyalizm ekonomik yanı itibariyle-üretim araçlarının özel değil, kamusal mülkiyette olması demektir, ve bir üretim biçimi olarak da sosyalizim tektir. Rus sosyalizmi, Arap sosyalizmi, Türk sosyalizmi gibi terimler bilimsel olarak doğru değildir.

Bunun böyle olması, toplumların üretim biçimi tarafından doğrudan doğruya belirlenmeyen ya da yalnız üretim biçimi tarafından belirlenmeyen din, dil, kültür ve etnik yapı gibi konulardaki özelliklerini sürdürmeyecekleri, bu konular da da birbirlerinin tıpatıp aynı olacakları anlamına gelmez. Bu tür farklılıklarında devam edeceği bilimsel bir gerçek tarihi gözlem ve tecrübelerle de doğrulanmıştır.

Sosyalizmin kendisi değil, fakat ona giden yollar çeşitlidir. Her memleket sosyalizme kendi şartlarına özgü bir yol izleyerek ulaşır, ulaşabilir. Bu konuda tek biryol olduğunu iddia etmek toplumsal gerçeklere ve bilime aykırı olur.

Türkiye İşçi Partililer, bilimsel sosyalizmin temel ilkelerinden esinlenerek hazırlanmış olan parti programı etrafında toplanmışlar ve bu programı gerçekleştirmenin mücadelesini yapmaktadırlar. Her partilinin en başta gelen görevi

(Devamı 4 ncü sahifede)

Kongre için Ne Dediler

Yavuz Ünal

Zonguldak büyük kongre delegesi

İlk defa sosyalizm hakkında kesin fikirlerini söyleyen genel başkan; büyük kongrede ve ondan sonra gelişen olaylarda da görüldüğü gibi partimizin tabanına ters düşmüştür.

Çevresindeki bir avuç sendikacı azınlıkta artık teşkilat tarafından istenmemektedir.

İnanıyoruzki, Olağanüstü Büyük Kongre bu kılığın selâhiyetlerini ellerinden alacak ve partimizin sosyalist hüviyetinin bozulmasına engel olacaktır. Ancak bu suretle partinin içi bunalımın ve genel tıkanıklığın kaba hatları ile önüne geçilebilecektir.

Kurhan Fişek

SBF kamu yönetimi asistanı–Bilim kurulu üyesi

«Bilimsel sosyalizm, yani işçi sınıfının ideolojisi bir pusuladır. Bu pusula kullanılmadığı, yani bir gemiye yerleştirilmediği ölçüde paslanır, işe yaramaz durumu gelir. İşçi sınıfı hareketi bir gemidir. Bu geminin pusulası yoksa karşı sahile varamaz, varsa bile bu, çok uzun ve çok tehlikeli bir yolculuktan sonra olur. TİP Genel Başkanı Aybar, hem bu pusulanın hem de geminin varlığını reddetmiştir. Tez elden geminin dümeninden uzaklaştırılmalıdır.»

Cem Eroğul

SBF Anayasa hukuku asistanı–Bilim kurulu üyesi

«Sosyalist harekette kişilere bağlılık davaya bağlılığın bir parçasıdır. Kişiler davadan ayrıldıkları zaman, artık onlara bağlılık bahis konusu olamaz. Sosyalizm davasının iki temel unsuru vardır. Birincisi, bilimsel sosyalizme inanç; İkincisi, işçi sınıfı öncülüğüne güven. Sayın Aybar, bu temel unsurları sarsacak bir tutuma girdiği için davadan ayrı düşmüştür. O kadar ki bugün, davaya bağlılık ile, Aybar'a bağlılık çatışmaktadır. Sosyalizmi kurtarmak istiyorsak Aybar'ı parti başından ayrılması için çalışmak zorundayız.

Ali Karcı

Adana Milletvekili

3. Büyük Kongre öncesine rastlayan günlerde yaptığı konuşmalarla Aybar, üst yapı kurumlarına öncelik veren eğilimi ile, Partiyi açıkça sağa kaydırmak istemiştir. Ortanın solu hareketi ile bulunduğu yerden hafifce kayan CHP sola açılırken, sağa doğru açılma içine giren Aybar partiyi CHP'ye yaklaştırmağa çalışmıştır. İşte Aybar'ın politikasına karşı olan bu taban hareketi, partiyi eski yörüngesine, yani sosyalist yörüngesine oturtma gayretidir.

Turhan Tükel

Genel merkez basın bürosu eski sekreteri

«İKİ HAT MÜCADELESİ»

Partinin son aylar içinde yaşadığı parti içi eylem; ne parti üst kademelerinde kişisel bir çekişme, ne tüzük ve programın darlığı sonucunda ortaya çıkan bir sorundur. Bu eylem, en üst kademeden tabana kadar, tabandan en üst kademeye kadar bütün partililerin aktif olarak katıldığı; iki hat mücadelesidir. Bunlardan birincisi: Başlarında Aybar'ın bulunduğu bir kaç toprak ağası, sendika ağası ve oportünist aydının temsil ettiği ve partinin bilinçli tabanından tamamen kopmuş, sosyalist olmayan, hatta sosyalizme karşı olan hattır. İkincisi: Aren ve arkadaşlarının öncülük ettiği ve bilinçli parti tabanının büyük çoğunluğunun katıldığı bilimsel sosyalist hattır.

Tarihi bir hürriyet mücadelesi olarak yorumlayan; sosyalizmi, üst yapı kurumlarından yararlanarak kurulacağı safsatasını ortaya atan; Partiyi bir seçim makinesi şeklinde gören Aybar ve çevresindekilerle; tarihi, bir sınıf mücadelesi olarak bilen; sosyalizmin, alt yapı değişiklikleriyle mümkün olabileceğine inananlar, Partilerini sadece bir seçim makinesi değil, sosyalist bir örgüt kabul edenlerin mücadelesidir bu... Ve bilimsel sosyalist hat, parti hattı, partiye tekrar hakim oluncaya kadar devam edecektir.

PARTİMİZ ve Sosyalist Mücadele

A. Hamdi Dinler

Zamanımıza kadar birçok defa bilimsel sosyalizmi tahrif etme teşebbüsleri olmuştur, sosyalist partilerin içinde. Bunu dışarıdan değil, bilakis sol geçinen düşünürler yapmış, her defasında sol kanada yaralar açarak sosyalist mücadele içinde kaybolup gitmişlerdir. Bunları zehirleyenler, yine hakim sınıfların propağanda araçları olmuştur. Bazıları ise; anlık umutsuzluklardan kurtulamamış kişilerdir.

Sosyalist mücadelede en büyük tehlike muhakkak ki bu mücadeleye atılan küçük burjuvaların kendi sınıfsal düşünme biçimlerinden kurtulamamış olmalarındandır. Her şeyi bu mücadele için yaptıklarını söyledikleri halde bu kişiler bazı kere ütopyacı sosyalist yazarların, bazı kere ise kesin bir biçimde çürütülmüş olmalarına rağmen revizyonist küçük burjuva yazarlarının fikirlerini etrafa aşılamak isterler. Bu fikirler onlara daha cazip görünür. Yaşadıkları sosyal şartlar onları bu düşünceye sevkeder. Bizce sosyalist mücadele içinde en büyük tehlike, partinin yozlaşma durumu bu kişilerden gelir. Bir defa parti yozlaştı mı tekrar kendini toparlaması çok zordur. Çünkü bu fikirler partinin ilk aşamalarında lider durumunda olan küçük burjuvalardan gelir. Bu gibi kişiler bilimsel sosyalizmi yeteri kadar kavrayamadıkları için emekçi halkın temel çıkarlarını günlük geçici avantajlara feda ederek hakim sınıfların istediği ve hazırladığı oportünizm tuzağına rahatlıkla düşerler. Buna eklenebilecek sebep olarak bu liderlerin kitleleri ile temastan yoksun oluşlarını da sayabiliriz. Miting meydanlarında yahut sohbet toplantıları ile halkı tanıdıklarını, onların ne istediklerini öğrendiklerini zannederler.

Bu gibi kişiler meseleleri anlatırken yahut izah ederken çözerken bütünsellikten kaçarlar. olayların kötü yanlarını atıp yalnız iyi taraflarını almakla hiçbir şeyin halledilmiyeceğini bir türlü anlamak istemezler. Ve bunları müdafaa eden kitapları okumağa salık verirler. Ayrıca tamamen bir hayal mahsulü olarak daha sosyalizmin alfabesini öğrenenlerin dahi yapamıyacağı hatalara düşerler. Misal olarak, yüksek fırın gibi bir üretim aracını bir üst yapı elemanı olan kurumlarla mukayeseye kalkarlar. Bütün anlatışları daima birbirini tutmayan cümlelerle süslüdür.

Kendilerini dev aynasında görmeye de başladılar mı küçük burjuva ezikliğinden dolayı yeni şeyleri bulmak özlemi artar. Hele bu kişiler, az gelişmiş ülkelerde ise avrupada sosyalist yazarlar tarafından çöplüğe atılmış dejenere olmuş kişilerin yazılarından süslenmiş cümleleri ile yeni katkılarda bulunma iddiaları ile ortaya atıldılar mı meydanda ne sosyalizm kalır ne de bir şey.

İşte burada o zamana kadar bilinçlenmiş tabanın büyük tarihi vazifesi başlar. Bu git gide büyüyen kanseri kendi içinden derhal atar eskisinden daha güçlü yoluna devam eder. Taban artık liderlerden ileridedir. O kişiler eskimişler tarihi ödevlerini yapmışlardır.

Neyin Kavgası Yapılıyor?

göre söyleyelim: Bugün Türkiye İşçi Partisi içinde Sosyalist davaya bağlılık kavgası yapılmaktadır, durum budur. Bunun ötesinde, bazı arkadaşlarında sandığı veya söylediği gibi, sen-ben hikâyesi yoktur; kişisel çekişme illeti yoktur; önde olmak, başta olmak sevdası yoktur; aday olmak giderek mebus olmak hesabı yoktur.

Sosyalistler olarak meselelerin kendi gerçekler içinde görmesini bilmeliyiz. Aksi halde meseleleri çözmek yerine işleri dolaştırırız. Böyle yaparsak davayı ve haliyle kendimizi küçültürüz. İş buraya varırsa, önce kendimize güvenimiz kalmaz; sonra birbirimize güvenimiz kalmaz; derken halkın bize güveni kalmaz. O zaman bu sosyalist davaya yapılan kötülüklerin en büyüğü olur. Onun için kaş yapalım derken göz çıkarmayalım. Bir sosyalist örgütte fikir kavgasının örgütü ve onun insanlarını daha olgunlaştırdığını ispat layalım. Mesele nereden çıkıyor? Mesele Aybar'ın bireyciliğinden ve sosyalist olmadığı tutumundan çıkıyor.

Aybar'ın hayalciliği kendisinin sosyalizmin temel kurallarına bağlılık derecesini aşıyor. Aybarı hatalı kılan şey sadece hayalciliği değildir. Aybar gerçekten sosyalizme sağlam şekilde bağlı değildir. Aybarın zaman zaman sosyalist bir ağızla konuşması bizi aldatmamalıdır. Bir insanın sosyalistçe sözler söylemesi başkadır, sosyalist olması başkadır. Biz bugüne kadar gereği şekilde bunun farkına varamadık. Bu bizim hatamızdır. Yada Aybar bunu bugüne kadar pek belli etmedi. Bu Aybarın ustalığıdır. Ama bundan öte ne bizim hatamız ve nede Aybarın ustalığı daha fazla söylenemez.

Bazı arkadaşlar, «Bugüne gelene kadar partide çok hatalar işlendi. Daha önceleri neredeydiniz» diye sual eylerler. Ve de giderek, üstelik bu hatalara sizinde katılma payınız vardır derler.

Diyelim ki, bu söylenenler kısmen veya tamamen doğrudur, bu bir yana, beri yanda bugün partimiz için, sadece partimiz içindeyiz, Türkiye sosyalizmi için, ortaya çıkan zor bir durum var. Şimdi bu durum karşısında evvelce hata işleyen partili arkadaşlar: Yeni ve büyük bir hata karşısındayız. Ama biz daha önceleri de bazı hatalar işledik, öyleyse bu hatayı daha işleyelim mi...? Demelidirler. Hata işleyenlerimizin bir daha doğru işler yapmaya hakları olmayacak mıdır? Hatadan sıyrılanlarımıza yeni bir gözle bakmıyacak mıyız? İyi ama hatadan sıyrılanlarımızı kabul etmezsek, bu da başka bir hata olur.. Her halde hatalara hatalarla karşı çıkılmaz. Biz bugün karşımızdaki meseleyi halletmek görevindeyiz. Ancak, bunu yaparken geçmişin hatalarını giderme çarelerini de aramalıyız.

Meselenin tüzük eksikliğinden, program yetersizliğinden ileri geldiğini ileri süren arkadaşlar var. Elbette gerektiğinde tüzükler ve programlar yeniden gözden geçirilmelidir. Ama bugün partimizin içine düştüğü duruma tüzük ve program sebep olmamıştır. Yaraya parmak basmasını bilmeliyiz. Yoksa yarayı büyültürüz. Partinin meselesi, şekil tedbir meselesi değildir. Hiç kendimizi aldatmayalım, partinin meselesi sağlam niyet bağlamak doğru yol tutmak meselesidir. Bu yöneticilerin yapısı ile ilgilidir. Sosyalizme karşı bir insanı hangi tüzük ve programla sosyalist dâvanın insanı yapabilirsiniz?

Biz meseleyi partinin sosyalist davasından saptırılması olarak gördük ve buna karşı çıktık. Meselenin çözümünü büyük kongreyi olağanüstü toplantıya çağırmakla bulduk. Bunun için kongreyi partinin imdadına çağırdık.

Olağanüstü kongremizde meseleyi çözeceğiz ve böylece cümlemiz, sosyalist davaya karşı vebal altında kalmaktan kurtaracağız. Delege arkadaşlar hiç hatır gönül dinlemeden partinin meselesini çözmek görevindedirler. Türkiye, için sosyalizmin geleceği aşkına, Türk halkının geleceği aşkına için..

Sosyalistler iş başına

(Baştarafı 1 nci sahifede)

leri üzerine düşünmek de ortadan kalkmıştır böylece.

Bu durumda teşkilat içinde hoşnutsuzluk ve bu kadroya güvensizlik son haddini bulmuş, tüzük maddeleri zorunlu olarak unutulmuş ve parti içi meseleler ilçelerde enine boyuna tartışılır olmuştur. Hoşnutsuzluk bildirilerde dile gelen başkaldırmalar biçiminde gözükmüş ve partinin geleceği için çözüm yolları aranır olmuştur. M. Ali Aybarın «Hürriyetçi sosyalizm» adını takarak ortaya attığı ve kongrede olda bittiye getirilerek kongre kararı olarak çıkan görüşler üyeler arasında tartışılmaya, sosyalizmden sapıldığı ortak kanaati kendiliğinden yayılmaya başlamıştır.

Buna karşılık Genel Başkan ve arkadaşları muhalefete, yani parti içindeki gerçek sosyalistlere karşı kesin tutum almışlardır. Muhalefet içinde yer almış bulunan meclis gurubu, teşkilata tehlikeli kişiler olarak tanıtılmaya başlanmıştır. Aktif bir tutuma girememelerinin tek sebebi meclis gurubundaki arkadaşları partiden atmakla seçime girme olanağını kaybedeceği korkusudur. Bunun içinde 20 ilde teşkilatlanacağız sloganını ortaya atmışlardır.

Bu durumda çalışamaz hale gelen partinin yeniden olağanüstü bir kongre gitme gereği ortaya çıkmıştır.

Partinin bilimsel sosyalizm ilkelerinden sapmadan bugüne kadar olduğundan daha güçlü ve etkili bir çalışma yapmaya ve böyle bir çalışmayı ön gören kadroyu bu kongrenin mutlaka parti içinde iktidara getirmesi şarttır. Elbette bu kadro tabanın istekleri ile ve giderek tabanla beraber hareket eden Aren ve arkadaşlarının temsil ettiği bugünkü muhalefet hareketidir.

Aybar ve gurubunun tarih içindeki görevleri bitmiştir.

TİP ve Sosyalizm

bu programın ve onun dayandığı temel teorinin doğruluğuna olan inancı perçinlemektir. Bunun tam tersinin yapılması, bilimsel sosyalizmin doğruluğu hakkında şüphe uyandırmak, bilimsel sosyalist teoriye aykırı kitapların parti üyelerine tavsiye edilmesi, bilimsel sosyalizmin temel ilkelerinden ayrılmanın delili olur.

Sosyalizmin hürriyetçi yanına propagandada ağırlık verme bir taktik tik meselesidir. Ve hiç kimse böyle bir taktikten yanadır diye başka bir kimseyi sosyalizmden ayrılmış olmakla niteleyemez. Fakat «hürriyetçi sosyalizm» terimi, herkesin bildiğinden başka bir sosyalizm anlayışını ifade etmek için kullanılır ve hele bu münasebetle «insanlık tarihi hürriyet mücadeleri tarihidir» denilirse, bu, bilimsel sosyalizmin felsefi temelleri itibariyle de reddedilmesi demek olur.

Bundan ötürüdürki, sosyalist teoriden ayrılmak partinin örgütlenmesi ve partililerin eğitilmesi gibi temel eylem sorunlarının ihmal edilmesi sonucunu verir ve vermektedir. Gerçekten sosyalizden ayrılınca, parti teşkilâtı sadece seçimlere girmenin hukuki şartı olduğu için ve sadece bu yönden önemi olur. Aynı şekilde parti içi eğitim de, ortada öğrenilecek bir teori bulunmadığından sadece baştakilere sadıkane bağlılığı sağlamak ve buna engel teşkil eden sosyalist teorinin gozden düşürülmesi gayretleri şeklini alır.

Demek oluyor ki, ortaya çıkmış olan teorik ihtilaf, sosyalist eylemin temel unsurunu teşkil eden ve parti için eğitim ve ilişkileri de kapsayan örgütlenme meselesine sıkı sıkıya dağlıdır.

Sosyalizm, kapitalizm gibi, fertlerin kişisel çıkarlarına dayanan, ondan kuvvet alan bir sistem değildir. Sosyalizm, özel bir gayret sarfedilerek öğrenilmesi lazım gelen bir dünya görüşü ve toplum sistemidir. İnsanlar mizaçları ya da hayat tecrübeleri gereği sosyalist eğilimli olabilirler. Fakat sosyalizmi öğrenmeden sosyalist olmazlar. Sosyalizmin bu özelliğinden ötürüdür ki hakkında bunca kitaplar, makaleler yazılmış ve onun için yürütülen mücadelede de ideolojik yön ağır basmıştır, ağır basmaktadır.

Kapitalizmi halk değil, kapitalistler yürütür. Bundan ötürü de kapitalist partilerin halkı örgütlemek diye bir meseleleri yoktur. Diğer taraftan sosyalizmi emekçi halk kuracaktır. Sosyalizm bilinçli ve iktidara yönelmiş bir örgüt işidir. Sosyalist partiler bundan ötürü emekçi halkı örgütlemek zorundadırlar.

Türkiye İşçi Partisi artık sosyalist kimliğini kabul ettirmek mücadelesini diğer bir deyimle meşruiyet mücadelesini geride bırakmış, bu aşamayı artık tamamlamış bulunmaktadır. Şimdi önümüzdeki aşama, parti örgütünü geliştirmek ve parti üyelerini eğitmek ve onları emekçi halkın itimadını kazanacak liderler olmalarını sağlamaktır. Çünkü ancak böyle bilinçli ve güçlü bir parti kadrosuna ve bu kadronun sağlayacağı bilinçli oylara dayanarak iktidara gelinirse sosyalizm yoluna girilebilir. Düzeni değiştirmek durumunda olan bir partinin örgütlü halk desteğinden yoksun olarak sadece meclislerde oy çoğunluğu sağlayarak iktidara gelmesi bir mana ifade etmez. Böyle bir iktidarın Meclislerden kolaylıkla çıkarabileceği reform kanunları kâğıt üzerinde kalmağa mahkûmdur.

Dışa karşı açık, kendi içinde de demokratik bir parti, hiç kuşku yoktur ki, mücadelesini ve

(Devamı 4 ncü sahifede)

Bilmece Değil.

Hiçbir kurul, organ ve bürounun kararını ve görüşünü almadan «herşeyi ben bilirim» edasıyla partinin karekterini sosyalizmin temeline aykırı yöne sürüklemek isteyen;

«Sınıf mücadelesi» yerine «hürriyet mücadelesi» teorisini koyan ve insanlık tarihini «sınıf mücadeleleri tarihi» olarak değil de okullarda okutulduğu gibi «hürriyet mücadeleleri tarihi» olarak anlayan ve anlatan.

Sosyalizmi bilim olarak küçümseyen ve sosyalizmin bilimselliğinden şüphe eden;

Sosyalizm ile sosyalizme gidiş yollarını birbirine karıştırıp, ne olduğu belli olmayan sosyalizmler icat eden,

Sosyalizme karşı olan yazarların eserlerinin okunmasını parti teşkilâtına ısrarla tavsiye eden,

«Hürriyetçi sosyalizm» adına, ciddiyetten uzak, aklına her geleni pervasızca söyleyen,

En yakın çalışma arkadaşlarının uyarmalarını ve tenkitlerini «komplo kurmak», «arkadan hançerlemek», «dinamit koymak» şeklinde karşılayan ve kendisini «hata yapmayan insan» olarak gören ve hata kabul etmeyen,

Partinin en üst kurul üyelerini ve en yakın çalışma arkadaşlarını, kanunlara göre suç sayılan fikirlerin takipçileriymiş gibi jurnal eden ve yetmiyormuş gibi bu tutumda ısrar eden; ve bu iş için de "Kendisini ilk defa gördüğü ve ismini hatırlıyamadığı" kişinin ifadesine sığınan,

Her vesile ile parti birliğini ve bütünlüğünü, ahengini korumakta çok hassas davranması gerekirken, kendisini tenkit eden ve uyaran parti yöneticilerini "parti düşmanları", "şüpheli kişiler" olarak gösterme çabası içine girerek bölücü tavır takınan,

Parti içi demokrasiyi "tenkitsiz itaat" şeklinde anlayan ve kendisine karşı beliren muhalefeti "Amerikan emperyalizminin aletiymiş" gibi göstermek isteyen,

Parti tabanı ile ortaklaşa teneffüs edilen havadan başka bir beraberliği kalmayan; bir avuç menfaat düşkünü oportünist kişilerle işbirliği ederek parti içindeki dürüst sosyalistleri yönetimden ve partiden uzaklaştırmak peşinde koşan,

Ve artık parti üyeleri ağzında sakız olmuş kişi, sosyalist bir partinin neresinde bulunmalı?

Olağanüstü 3. büyük kongre ne getirmelidir

işlerdir.

Bizi bütün diğer partilerden ayıran tek can alıcı nokta sosyalist parti oluşumuzdur. Düzeni temelinden değiştirmek üzere emekçi sınıfın iktidara gelmesini istiyoruz. Gideceğimiz yer sosyalizmdir. Oraya varmak için yürüyeceğimiz yolu aydınlatan ışık ve ortak yanımız sosyalist bilincimiz olmalıdır. Mesela Aybar--Aren meselesi imiş gibi görülüp, ele alınırsa yanlış olur;

Sosyalizmden taviz vermeden, derinlemesine örgütlenmeyi, sosyalist bilinçli kadrolar yetiştirerek emekçi halkı bugünkü bozuk ve onun olmayan bir düzene karşı bilinçlendirip örgütlemeyi esas alan ve partiyi bu anlayış içinde geliştirip yürütmeyi ön gören muhalefet, ne pahasına olursa olsun "Sosyalizmden taviz verme bahasına" daha çok oy almayı amaç güden ve örgütü bu anlayış içinde yönetecek olan bugünkü parti yöneticilerine karşı birleşmeli ve evvela parti içinde iktidara gelmelidir.

Ne o yandan ne bu yandanız diyerek sadece bir takım istekleri ileri sürmek bugün «Ne sağcıyız ne solcuyuz fut bolcuyuz» demek gibi olmaktadır.

Kongrede sosyalizmin bilimselliğine inanan muhalefet mutlaka birleşmelidir. Çeşitli bildiri ve çağrılarda dile gelen parti içi meselelerini halletmek için Aybar ve onun görüşlerine «evet» diyen bugünkü yöneticilerin karşısında parti içinde iktidar mücadeleleri vermelidir. Taban sesini değil kendini ancak böyle gösterir. Aksi halde bu keşmekeş ve raydan çıkış sürecek yeniden toparlanmak için belki geç kalınacaktır.

Taban, bir ve bilincini ancak ve ancak böylece gösterebilir: Aybar ve takımını tasfiye etmekle.

S. YUMRUK

ZONGULDAK İL TEŞKİLATI KARARI

Zonguldak Teşkilâtı üst kongre delegelerine aşağıdaki talimatı vermeği karar altına almıştır:

Genel Başkan M. Ali Aybar tutum, söz ve davranışlarıyle sosyalizmden sapmıştır. Yanına aldığı sendika ağalarıyle sosyalist bir eylemde bulunmasına imkan kalmamıştır. Zonguldak Teşkilâtı bu kadronun görevden uzaklaştırılması için çalışmayı tarihi bir görev bilmektedir.

Karar tarihi : 22.12.1968 Karar numarası 8

Kavga Kimin İçin

Partimizin kuruluşundan bu yana 8 sene geçti. Bir bir katıldık partimize, hiç bir şey istemeden. Yaz demedik, kış demedik çalıştık. Kimimiz hapislere düştü. Kimimiz sokaklarda sürüklenip dövüldü. Polis copunun altından geçtik çoğumuz. İşlerimizden atıldık. Aylarca boş gezdik. Güveniyorduk birbirimize. Hiç değilse az kuşkulanıyorduk, zaman bize karşı olanları aramızdan silip atar diyorduk.

Gelin görün ki, baş tutmuş bize karşı olanlar, savaş açmış bize, bizden yana bildiklerimiz. Biz çoluk çocuk bir yanda, partimiz için çalışırken sayfiye yerlerinde keyif çatanlar; kürsülerde bize karşı ahkam kesiyorlar bugün. Açlıktan guruldayan midelerimize, daha onbeşinde işyerinde sakat kalan çocuklarımıza, yerin beş yüz metre derinliğinde günün 12 saati kazma sallayan kollarımıza, elli kuruş için babaları kurşunlanan madenci yetimlerine HÜRRİYET vadediyorlar.

Dünden razı besleme sendika ağaları bu gidişe. Yarın sıkışınca patrona karşı direnelim diye verdiğimiz aidatlar; Lokanta yapmış ağalarımıza, plâj yapmış, ortak olmuşlar patronların şirketlerine. Üçer beşer bin maaş, altlarında keyiflerince kullandıkları arabalar, elbette hürriyet isterler. Ağalık hürriyeti, işçinin sırtından hesap sorulmadan geçinme hürriyeti..

Bir bilim adamının dediği gibi "Burjuvazinin ve emekçilerin üstünde uçmak istiyor" Genel Başkanları. "Oysa o sermaye ile emek arasında, bir o yana bir bu yana devamlı olarak atılan bir küçük burjuvadır"

O halde kavga kimin için? Mutlu Türkiye, Mutlu Türkiye istemekle kurulmaz. Hürriyet, hürriyet edebiyatı yapmakla gelmez. İnsanlar ekonomik güçleri kadar hürdürler. Emekçi halk yığınlarının hürriyeti ise ancak üretim araçlarının kamulaştırılması ile mümkündür. Bu da, Tüzüğümüzün ikinci amaç maddesinde öngörülen emekçi sınıfların iktidarı ile mümkündür. Bunun yolu elbetteki Türkiyeye has olacaktır. Yani Türkiyeye özgü değil Türkiyeye özgü yollardan sosyalizm kuracağız.

Kavgamız, işçi, köylü ve tüm emekçilerle, emekten yana aydınların kavgasıdır. Bir yanda bizi inkar edenler ve bir yanda da biz varız. Sayın Aren ve meclis gurubumuz bizden yana oldukları içindir ki, biz onlardan yanayız.

Olağanüstü büyük kongremizde, parmaklarımız kendimize ve bizimle beraber olan aydınlara kalkacaktır. Zafer mutlaka bizimdir. Çünkü, kavga bizim, hak bizim ve davacı olan biziz. Yaşasın, Türk işçileri, Türk köylüleri ve bizden yana olan aydınlar.

BİR İŞÇİ

TİP ve Sosyalizm

programını Türkiye'ye özgü şartlara uyduracak ve oturacaktır. Yönetici kadro bunu başaramazsa iş başına, başarabilecek olanlar getirilir. Türkiye'deki sosyalist hareketin Türkiye şartlarına oturtulmasının temel garantisi budur. Yoksa, şu ya da bu kişinin «Türkiye'ye özgü» sosyalizmden bahsetmesi değildir.

Son ihtilafın, Partinin dışa açık oluşu ve kamu oyu ile daha sıkı temas haline gelmesi bakımından da bir etkisi olmuştur. Böylece, parti içi demokrasiyi de köstekleyen «Kol kırılır yen içinde baş kırılır fes içinde» havası da bir tarafa itilmiştir.

Türkiye'deki sosyalist hareket ve onun tek siyasi örgütü olan Türkiye İşçi Partisi dünyadaki sosyalist hareketleri izler, onların tecrübelerinden yararlanır, fakat bağımsızdır, kimseden emir almaz, kendi organlarının serbest kararlarıyla idare edilir.

Son baskı 25 / 12 / 1968